

DECIZIA nr.185/2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
x ,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Serviciul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti a fost sesizat de AFP Sector 6, cu adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de , cu sediul in x.

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta in data de **29.02.2012**, inregistrata la AFP Sector 6 sub nr. x, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de AFP Sector 6, prin care s-au stabilit dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de x lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de x .

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata cabinetul aduce urmatoarele argumente:

In decizia contestata nu este mentionata moneda.

TVA aferenta trim. IV 2008 in suma de x, avand scadenta 25.01.2009 lei a fost achitata in data de 23.01.2009, insa din motive neimputabile acestuia, a fost returnata in data de 28.01.2009.

Suma respectiva a fost retransmisa in data de 13.02.2009 din contul deschis la x.

De asemenea, contribuabilul sesizeaza o serie de aspecte privind « procedura vatamatoare determinata de redactarea, insusirea, comunicarea si efectele actului administrativ ».

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, AFP Sector 6 a stabilit dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de lei.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

3.1 Referitor la dobanzile si penalitatile de intarziere aferente TVA in suma de lei :

Cauza supusa solutionarii este daca cabinetul individual de avocatura datoreaza accesorii aferente TVA in suma de lei, in conditiile in care, astfel cum reiese din referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, organul fiscal nu a

operat cronologic in baza sa de date toate deconturile de TVA depuse de contribuabil, potrivit dispozitiilor legale.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, AFP Sector 6 a stabilit dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de lei, aferente perioadei 26.01.2009 – 05.04.2011.

Debitul in suma de lei asupra caruia s-a calculat accesoriile in suma de lei a fost individualizat prin decontul de TVA nr. x.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 85, art. 110, art. 115, art. 119 si art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct. 107.1 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 1050/2004:

“**Art. 85 (1)** Impozitele, taxele, contributiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

« **Art. 110 (3)** Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. »

Norme metodologice:

“**107.1. Titlul de creanta este** actul prin care, potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptatite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere emisa de organele competente, potrivit legii;
- b) **declaratia fiscala**, angajamentul de plata sau documentul întocmit de platitor prin care acesta declara obligatiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de catre platitor, potrivit legii”.

« **Art. 115 (1)** Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluia tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) sumele datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonare la plată, precum și majorarea de întârziere datorată în luna curentă din grafic sau suma amânată la plată, împreună cu majorările de întârziere datorate pe perioada amânării, în cazul în care termenul de plată se împlinește în luna curentă, precum și obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;

b) obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹).

c) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonare, până la concurența cu suma eșalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz, precum și suma amânată la plată împreună cu majorările de întârziere datorate pe perioada amânării, după caz;

d) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea contribuabilului. »

« **Art. 119 (1)** Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.»

« **Art. 120 (1)** Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. »

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta că declarațiile/deconturile de TVA depuse de contribuabili reprezintă titluri de creanță prin care se stabilesc și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, motiv pentru care, organul fiscal are obligația de a le înregistra cronologic în baza sa de date. De asemenea, sunt datorate majorări de întârziere numai pentru sumele declarate și neachitate la termenele scadente.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta că debitul în suma de lei asupra căruia s-a calculat accesoriile în suma de lei a fost individualizat prin decontul de TVA nr. x.

Cu privire la acest decont, potrivit precizărilor organului fiscal din referatul cu propuneri de soluționare a contestației :

« Având în vedere că în evidența fiscală nu figura decontul de TVA aferent trim. IV 2008, contribuabilul a fost notificat telefonic cu privire la lipsa acestuia, iar urmarea prezentării copie decontului solicitat, s-a întocmit referatul de operare nr. x, fiind operat în aplicația DECIMP în data de 19.10.2011, cu termen 25.01.2009.

Din analiza contului de TVA rezulta că în perioada 01.02.2008 – 01.02.2011, contribuabilul a decontat trimestrial și a efectuat plățile aferente acestor deconturi în termen, mai puțin pentru decontul trim. IV 2008, pentru care plata a fost efectuată în data de 13.02.2009, termenul de plată fiind 25.01.2009. »

Prin urmare, ținând cont de prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, rezulta că, prin neînregistrarea în ordine cronologică a tuturor deconturilor de TVA, organul fiscal nu a respectat ordinea de stingere a obligațiilor fiscale de plată.

De altfel, din analiza fișei de evidență pe platitor editată la data de 06.03.2012, anexată în copie la dosarul cauzei, urmarea prelucrării în baza de date a decontului de TVA nr. x, rezulta următoarele :

- 25.01.2008 – plată x lei ;
- 25.04.2008 – debit x lei ;
- 10.07.2008 – plată x lei ;
- 25.07.2008 – debit x lei ;
- 06.10.2008 – plată x lei ;
- 25.10.2008 – debit x lei ;
- 25.01.2009 – debit x lei ;
- 13.02.2009 – plată x lei ;
- 13.04.2009 – plată x lei ;
- 25.04.2009 – debit x lei, etc.

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca la data de 25.01.2009, cand a fost inregistrat debitul in suma de x lei, cabinetul avea achitata in plus suma de x lei, motiv pentru care aceasta suma a stins in parte respectiva obligatie de plata, ramanand neachitata pana la data de 13.02.2009, suma de x lei.

Drept pentru care, intrucat a achitat cu intarziere suma de x lei, conform dispozitiilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, contribuabilul datoreaza majorari de intarziere calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, dupa cum urmeaza :

x.

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei motivatia contribuabilului potrivit caruia a achitat in termen obligatia de plata reprezentand TVA in suma de lei, inasa din motive neimputabile lui suma a fost returnata, cata vreme potrivit dispozitiilor art. 114 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“(3) În cazul stingerii prin plată a obligațiilor fiscale, momentul plății este:

c) în cazul plăților efectuate prin decontare bancară, **data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum această informație este transmisă prin mesajul electronic de plată de către instituția bancară inițitoare**, potrivit reglementărilor specifice în vigoare, cu excepția situației prevăzute la art. 121, data putând fi dovedită prin extrasul de cont al contribuabilului.”

In speta, astfel cum organul fiscal subliniaza in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, plata efectuata prin decontare bancara a fost inregistrata in evidenta analitica pe platitor in data de 13.02.2009 (aspect recunoscut inclusiv de contribuabil in contestatia formulata: “am retransmis suma in cauza in data de 13.02.2009”).

De altfel, contestatarul nu a depus in sustinerea contestatiei niciun document din care sa rezulte ca a efectuat in termenul legal plata sumei de lei si ca, din motive imputabile organului fiscal, suma achitata in data de 23.01.2009 a fost returnata in contul sau.

Nu poate fi retinuta nici motivatia potrivit careia nu este precizata moneda in decizia de impunere, cata vreme, potrivit dispozitiilor art. 9 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“**Art. 9. - (1)** Impozitele și taxele se plătesc în moneda națională a României.

(2) Sumele înscrise pe o declarație fiscală se exprimă în moneda națională a României.”

Fata de cele mai sus prezentate si avand in vedere propunerea organului fiscal privind modalitatea de solutionare a contestatiei, urmeaza a se dispune urmatoarele :

- respingerea ca neintemeiata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulata de cu privire la accesoriile aferente TVA in suma de x lei individualizate prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X emisa de AFP Sector 6 ;

- admiterea contestatiei formulata de cu privire la suma de x lei si anulara Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X emisa de AFP Sector 6 cu privire la aceasta suma.

3.2 Referitor la aspectele sesizate de contribuabil privind « procedura vatamatoare determinata de redactarea, insusirea, comunicarea si efectele actului administrativ » :

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este organul competent care se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conditiile in care solicitarea contestatarului excede prevederilor Titlului IX din Codul de procedura fiscala.

In fapt, prin contestatia formulata, contribuabilul sesizeaza o serie de aspecte privind « procedura vatamatoare determinata de redactarea, insusirea, comunicarea si efectele actului administrativ » .

In drept, in conformitate cu prevederile art. 205 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 205 - (1) Împotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu înlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în conditiile legii."

"Art. 209 - (1) Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situatiei emise în conformitate cu legislatia în materie vamala, a masurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispozitie de masuri, se solutioneaza de catre:

a) structura specializata de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene sau a municipiului Bucuresti, dupa caz, în a caror raza teritoriala îsi au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorii vamala, accesorii ale acestora, precum si masura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de pâna la 3 milioane lei (...)"

De asemenea, potrivit pct. 9.9 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011:

"9.9. În cazul în care contestatiile sunt astfel formulate încât **au si alt caracter pe lângă cel de cale administrativa de atac**, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de catre organul investit cu solutionarea caii administrative de atac, dupa solutionarea acesteia."

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, precum si faptul ca prin contestatia formulata contribuabilul sesizeaza o serie de aspecte privind « procedura vatamatoare determinata de redactarea, insusirea, comunicarea si efectele actului administrativ», Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P.-M.B nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, intrucat nu intra in competenta sa de solutionare.

In temeiul pct. 9.9 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, acest capat de cerere va fi transmis spre competenta solutionare Serviciului de inspectie din cadrul DGFP-MB.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul pct. 9.9 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, art. 85, art. 110, art. 114, art. 115, art. 119, art. 120, art. 205 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a), art. 216 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de cu privire la accesoriile aferente TVA in suma de x lei individualizate prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X emisa de AFP Sector 6.

2. Admiterea contestatiei formulata de cu privire la suma de x lei si anularea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X emisa de AFP Sector 6 cu privire la aceasta suma.

3. Trimite spre competenta solutionare Serviciului de inspectie din cadrul DGFP-MB, capatul de cerere al contestatiei formulata de referitor la aspectele sesizate de acesta privind « procedura vatamatoare determinata de redactarea, insusirea, comunicarea si efectele actului administrativ ».

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.